El Tenerife, l'últim (i únic) rival al que Sobrino li ha marcat aquesta temporada

Han passat 5 mesos i tota una volta des que el passat 29de novembre el manxec, el gran fitxatge d'aquest estiu, va estrenar-se com a golejador amb la samarreta del Girona.153 dies després, l'atacant continua sense ser un titular fix

Omar Perdomo (Tenerife), contrala la pilota amb Sobrino en segon temre en el duel de la primera volta.

GIRONA | CARLES ROSELL

Q

ui sap. Potser Rubén Sobrino acabarà marcant el gol de l'ascens a Primera. Tampoc seria gens estrany. Al futbol s'han vist coses més rocambolesques; històries més estrambòtiques i coincidències d'aquelles que tan sols aquest esport pot oferir. Que un davanter es converteixi en l'autor d'un gol decisiu no és gens estrany, però en el cas de Sobrino, tindria el seu què. Fitxat a l'estiu i anunciat com la gran incorporació del projecte 15/16 el cas és que al manxec no l'ha acompanyat ni la sort ni tampoc la continuïtat que buscava a Montilivi. La història ja la coneix tothom: una lesió mal diagnòsticada i pitjor curada que ha deixat el davanter més a fora que no pas a dins de l'equip. Mesos i mesos d'absència, amb un minúscul oasi al mig que va servir per demostrar que, de coix, Sobrino no en té res.

Perquè a Girona, encara que no ho sembli, s'ha pogut gaudir una mica de Rubén Sobrino. Molt poc. En comptagotes. Va ser a la tardor, unes quantes setmanes i para de comptar. Fins que la lesió li va fer la guitza una altra vegada. Va poder jugar quatre partits de lliga en els quals, sense estar al cent per cent, va obrir el seu ventall de qualitats. Velocitat, lluita, tècnica, una assistència i també un gol. L'únic que ha marcat fins ara amb la samarreta blanc-i-vermella. Han passat cinc mesos. O 153 dies, per ser més exactes. Una volta del campionat després, la situació del davanter no ha millorat. És més, ha empitjorat. Llavors, com a mínim, jugava. És cert que ho feia estant lluny del seu estat òptim de forma, però ara, un cop recuperat, Sobrino encara no s'ha convertit en un titular fix. Fins i tot, l'últim cap de setmana va quedar-se fora de la convocatòria per viatjar a Albacete tot i estar en condicions de jugar.

Ara, a més, Pablo Machín té tota la cavalleria a disposició. Han tornat Jairo i Felipe; a ells, cal sumar-los els Lekic, Mata i Cristian Herrera. I Sobrino, lògicament. El de Daimiel va jugar uns minuts al camp del Lugo, però des d'aquell dia que no se l'ha tornat a veure al damunt del ter?reny de joc. Serà demà? Tot depèn de Machín, però el futbol, un esport capritxós com ell sol, podria tenir un as dels seus sota la màniga. D'aquells que solen sorprendre. I és que el Tenerife, ara fa 153 dies, va ser el rival al qual Sobrino va anotar el seu primer (i únic) gol d'aquesta temporada. Una diana que, com a mínim, va servir per acabar sumant un punt. Centrada mil·limètrica de Javi Álamo des de la banda dreta, assistència amb la testa de Jairo Morillas i rematada del manxec a l'interior de l'àrea petita. Molts van pensar, en aquell moment, que Sobrino havia tornat per quedar-se. Que el davanter no marxaria de l'onze titular ni amb aigua calenta. No ha estat així. Va jugar un parell de partits més abans de lesionar-se de nou. D'això ja en fa una volta sencera. Temps en el que el Girona ha sumat 34 punts més per

somiar no només amb la permanència. Per seguir somiant, guanyar el Tenerife és una obligació. Potser s'aconsegueix gràcies a un gol de Sobrino.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/04/30/tenerife-lultim-unic-rival-al/780557.html?utm_source=rss